

Ἄργυρᾱ κανδήλα: Ἄσμ.
Κι ἄναψ' τ' ἀργυροκάντηλο καὶ τ' ἀργυρᾱ σαμτάνια
 Ἦπ.
Κι ἀργυροκάντηλο ἔταξε τῆς Παναγιάς νὰ κάνη
Λεξ. Δημητρ.

ἀργυροκαπουλάτος ἐπίθ. Ἦπ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός, τοῦ οὐσ. καπούλι καὶ τῆς
 παραγωγικῆς καταλ. -ατος.
 Ὁ ἔχων ἐφίππιον τοῦ ὁποίου τὸ ὀπίσθιον μέρος εἶναι
 πεποικιλμένον δι' ἀργύρου: Ἄσμ.
Σὲ σέλλινο, προσέλλινο, σ' ἀργυροκαπουλάτο
(ἐνν. μουλάρη). Πβ. ἀσημοσελλωμένος, χρυσοκά-
πουλος.

ἀργυροκαρφωμένος ἐπίθ. Βιθυν. Ἦπ. Ρόδ. κ.ά.
 ἀργυρουκαρφουμένους Θεσσ. Θράκ. (Αἰν.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
 Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄργυρος καὶ τοῦ καρφωμένος
 μετοχ. τοῦ ρ. καρφώνω.
 Ὁ καρφωμένος δι' ἀργυρῶν ἡλῶν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
Παρυθιράκια μ' ἀργυρᾱ κι ἀργυροκαρφωμένα,
γιὰ ἀνοίξετε γιὰ τρίζετε γιὰ ξεμανταλωθῆτε
 Βιθυν. κ.ά.
Τρεῖς παραθύρια στέκονται ἀργυροκαρφωμένα,
τό 'ναν εἶναι-ν-τῆς μάνας μου, τ' ἄλλο τῆς ἀδερφῆς μου,
τὸ τρίτο τὸ μικρότερον εἶναι τῆς ἀπατῆς μου
 Ρόδ.
ἀργυροκαύκιν τό, Πόντ. (Χαλδ.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός καὶ τοῦ οὐσ. καυκίν.
 Ἀργυροῦν ποτήριον: Ἄσμ.
Κορ' τζόπον δωδεκάχρονον, δός με νερόν ἄς πίνω.
— Ἀφέντη μ', 'κ' ἔχω μαστραπάν, 'κ' ἔχω ἀργυροκαύκιν,
σὰν θέλεις καὶ καταδέχκεσαι, πία ἄσ' σὸ χαλκοστάμιν.
 Συνών. ἀργυρόκουππα, ἀργυρομαστραπᾶς, ἀργυ-
 ροπότρηρο.

ἀργυροκέμερο τό, ἀμάρτ. ἀρκυροκ-κέμερον Κύπρ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός καὶ τοῦ οὐσ. κεμέρι.
 Ζώνη ἀνδρὸς ἀργυροῦφῆς ἢ δι' ἀργύρου κεκοσμημένη:
 Ἄσμ.
Τάνα 'πάνω 'ς τὴν κόξαν σου τδ' ἔδ' ἀρκυρόν κ-κεμέριν
τδαὶ μέσ' 'ς τ' ἀρκυροκ-κέμερον τδ' ἔδ' ἀρκυρόν φηκάριν
τδαὶ μέσ' 'ς τ' ἀρκυροφήκαρον ἔδει γρυσὸν μαδαίριν.

ἀργυροκέντητος ἐπίθ. Τῆλ. κ.ά.
 Ἐκ τοῦ ρ. ἀργυροκεντιῶ.
 Ὁ διὰ νήματος ἀργυροῦ κεντημένος, ἀργυροποίκιλτος
 ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
'Σ τὸν ἡλιακὸν ἐκάθουμουν κ' ἐκέντουν τὸ μαντήλι,
μαντήλ' ἀργυροκέντητο, μαντήλι τοῦ καλοῦ μου
 Τῆλ.
ἀργυροκεντιῶ Ἦπ. ἀργυρουκιντιῶ Μακεδ. Μετοχ.
 ἀργυροκεντημένος Θράκ.
 Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄργυρος καὶ τοῦ ρ. κεντιῶ.
 1) Κεντιῶ, ποικίλλω διὰ νήματος ἀργυροῦ Ἦπ. Θράκ.:
 Ἄσμ.
Χάσα τὸ μαντηλάκι μου τ' ἀργυροκεντημένο,
ποῦ τὸ ἀργυροκένταγαν οἱ ἀγαπητικεῖές μου
 Ἦπ.
'Η θάλασσα φαρδεῖα πλατεῖα ἀργυροκεντημένη,
ἔτσ' εἶναι κ' ἡ ἀγάπη μου μικρὴ καὶ χαϊδεμένη
 Θράκ. 2) Κεντιῶ μετὰ θαυμαστῆς τέχνης: Ἀργυρουκιν-
 τοῦν τὰ χέρια τ'ς Μακεδ. Διὰ τὴν σημ. πβ. χρυσοχέρης.

ἀργυροκλείδι τό, ἀμάρτ. Πληθ. ἀργυροκλειδιά Χίος
 ἀργυροκλείδια Κάρπ.
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός καὶ τοῦ οὐσ. κλειδί.
 1) Κλειδίον ἀργυροῦν Χίος: Ἄσμ.
Γύρου τριγύρου πύργοι μὲ τὰ σίδερα,
μαλαματένιες πόρτες τσ' ἀργυροκλειδιά.
 2) Πληθ., εἶδος γυναικείων κοσμημάτων ἐχόντων σχῆ-
 μα σωλήνος ἢ κλειδίου, διὰ τοῦ ὁποίου διέρχεται ἄλυσις,
 χωριζομένων διὰ κομβίων ἀργυρῶν Κάρπ.

ἀργυροκλειδώνω Χίος κ.ά. Μετοχ. ἀργυροκλει-
 δωμένος Θράκ. (Καλλίπ.) Ἰκαρ. Ἰων. (Κρήν.) κ.ά. ἀργυ-
 ρουκλειδουμένους Θράκ. (Αἰν.)
 Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄργυρος καὶ τοῦ ρ. κλειδώνω.
 Κλειδώνω διὰ κλειθροῦ ἀργυροῦ ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
Καλῶς τὸ σεντουκάκι μου τ' ἀργυροκλειδωμένο,
ὅπου τ' ἀργυροκλειδῶσα καὶ τό 'βρα κλειδωμένο
 Χίος
Ν' ἀνοίξω τὸ σεντούκι μου τ' ἀργυροκλειδωμένο,
νὰ πάρω τὸ μαντήλι μου τὸ χρυσοκεντημένο
 Καλλίπ.

ἀργυροκόλλητος ἐπίθ. λόγ. πολλαχ.
 Ἐκ τοῦ ἀρχ. οὐσ. ἄργυρος καὶ τοῦ ρ. κολλῶ.
 1) Ὁ κολλημένος ἢ συνηρμοσμένος δι' ἀργύρου: Ἀργυ-
 ροκόλλητο δαχτυλίδι. 2) Ὁ ἐφ' οὗ εἶναι κολλημένα ἀρ-
 γυρᾱ κοσμήματα: Ἀργυροκόλλητη εἰκόνα.

ἀργυροκολόνα ἡ, Θράκ. (Κεσάν.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός καὶ τοῦ οὐσ. κολόνα.
 Ἀργυροῦς κίων καὶ μεταφ. ἐπὶ προσώπου ἀγαπωμέ-
 νου: Ἄσμ.
Πενήντα μῆνες ἔσκαβα τὴ γῆς μὲ τὴ βελόνα
νὰ βγάλω τὴν ἀγάπη μου τὴν ἀργυροκολόνα.

ἀργυροκούδασσο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)
 Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀργυρός καὶ τοῦ οὐσ. κουμπάσσο.
 Ἀργυροῦς διαβήτης: Ἄσμ.
Πιάστε με δυὸ νὰ σηκωθῶ καὶ τέσσερεις νὰ κάτσω
καὶ φέρτε μου τὴ χάρτα μου, τ' ἀργυροκούδασσό μου.

ἀργυροκουδουνᾶτος ἐπίθ. Εὐβ. Ἦπ. Κύθηρ. Νάξ.
 Πελοπν. κ.ά. ἀργυροκουουνᾶτος Κάρπ. Κάσ. ἀργυρου-
 κ'δουνᾶτους Θράκ. (Αἰν.) Μακεδ. ἀρκυροκουδουνᾶτος Κύπρ.
 Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀργυροκούδουνο καὶ τῆς παραγωγικῆς
 καταλ. -ατος.
 Ὁ ἔχων ἀργυροῦς κώδωνας ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.
Τῆς κόρης ἀφ' τὰ κλάσματα κι ἀπὸ τὰ μοιρολόγια
ἐχίλιασαν τὰ πρόβατα, μυριάσαν καὶ τὰ γίδια
κ' ἑκατοσίσαν τὰ σκυλλὰ τ' ἀργυροκουδουνᾶτα
 Πελοπν.
Πέ μου νὰ ζήσης, κύρ βοσκέ, τίνος εἶν' τὸ κοπάδι,
τίνος εἶναι τὰ πρόβατα τ' ἀργυροκουδουνᾶτα;
 Νάξ.
'Απὸ τετράγωνο 'ουνὶν ἀμάξι κατεαίνει,
ἀμάξι φοβερότρομο κι ἀργυροκουουνᾶτο
 (ἀπὸ τετράγωνο βουνὶν κατεβαίνει ἀμάξι φοβερότρομο
 κτλ.) Κάρπ.
'Ανοίξε τὸ πουγάκι σου τ' ἀργυροκουδουνᾶτο
 (πουγγὶ ἀργυροκουδουνᾶτο μεταφ. τὸ πλήρες νομισμάτων
 τὰ ὅποια ἡχοῦν ὡς κώδωνες) Κύθηρ. Συνών. ἀργυρο-
 κούδουνος.

ἀργυροκούδουνο τό, Νάξ. (Ἀπύρανθ. κ.ά.) Πελοπν.
 Χίος κ.ά. — ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2,38 ἀργυροκούουνο Κάρπ.
 Κάσ.

